

23.1.1991

עד שנתקבלה צעקתה
ונפתח לה שער הרחמים
אסתר -

לא כתר לה ולא ארמון
לא מלכות ולא ממלכה
אסתר -

בעבודה יום-יומית של גננת,
שנים עם ילדים ובלי ילד משלה.
שעות של חינוך לכלל
ולא ניתן לה חסד הפרי הפרטי.

וברבות הימים והלילות שעברו
בין גינת הירק ושירי ציפורים,
בין ארגז החול ופינת הבובות
בין הקשבה לילד בוכה
והצגה לכבוד פורים -
כשעברו כל השנים האלה
היפות -

באה בפתח הבדידות והזקנה
וכל המכאובים החלו פוקדים
סף דלתה.
והיא שוכבת ויושבת וצועקת
ה- לו- ו- ו- -

"אנא, פתחו לי שערי
הרחמים ואבוא בס -
מספיק לי!"
עד שנתקבלה צעקתה
ונפתח לה שער הרחמים.

אסתר -

עם כתר הכבוד וארמון
הילדים בגן, עם מלכות
"בית אחדות" וממלכה של
קיבוץ - בית אשדות-יעקב.
שתקה. לא יספה.
נאספה.

יהי זכרך ברוך.

שרה'ה שרון

